BASCHET

În divizia A,

DEBUT FURTUNOS, INTERESANT, DAR ȘI CU MULTE NEAJUNSURI

Turul secund al diviziei A a debutat furtunos, cu meciuri echilibrate și finaluri dramatice, atît la băieți cît și la fete. Disputa pentru titlurile de campioane naționale, pentru calificarea în turneele finale (primele patru clasate) și pentru evitarea retrogradării se anunță deosebit de aprigă, ceea ce nu poate fi decît în folosul spectacolelor, al calității meciurilor (tentativa de clasare pe un loc superior implică o pregătire temeinică) și al publicului setos de a revedea că baschetul s-a înscris pe orbita întrecerilor sportive de mare atractivitate. În acest sens, partida Steaua-Politehnica poate fi un exemplu. Chiar dacă nivelul tehnic nu s-a ridicat la pretențiile diviziei A, jocul a pasionat, oferind o luptă aprigă din prima pînă în ultima secundă. A fost evident că ambele echipe s-au antrenat cu sîrguință pentru această întîlnire, considerată decisivă (mai cu seamă pentru Politehnica) în cursa pentru titlu. Foarte interesante au fost și jocurile Dinamo—Universitatea Cluj, Mureșul — I.C.H.F., Politehnica Galați — I.E.F.S., Universitatea Timișoara — Rapid (la băieți), Voința Brașov — Constructorul, Politehnica — Crișul și A. S. Armata Cluj — Universitatea Iași (la fete). Se poate spune, deci, că aproape toate meciurile au corespuns din punct de vedere al spectacolului, al atractivității.

TOATA ATENȚIA CALITAȚII !

Afirmațiile laudative nu ne pot face să omitem, însă, unele aspecte negative scoase în evidență. Este vorba, de exemplu, de calitatea tehnică a jocurilor. Prea multe pase la adversar, prea multe mingi scăpate din mîini, prea multe ratări, deseori din poziții clare. În acest sens, procentajul aruncărilor libere înregistrat de baschetbaliștii de la Politehnica București este edificator: 43 la sută (din 16 încercate, doar 7 reușite). Mult prea puțin pentru o fruntașă a baschetului nostru. Credem, însă, că înșiși jucătorii s-au convins ce ar fi însemnat transformarea celor patru aruncări ratate în ultimele trei minute și avem certitudinea că, măcar de acum înainte, vor trata cu toată atenția cuvenită acest capitol, unecri esențial, al baschetului.

Nivelul tehnic al evoluției unei formații depinde, însă, și de respectarea disciplinei de joc. Or, în acest domeniu sportivii de la Steaua s-au dovedit deficitari, fapt care putea să-i coste. Să ne amintim de ultimele minute ale partidei cu Politehnica București, cînd antrenorul Vasile Popescu a indicat clar jucătorilor săi (la un time out cerut special în acest scop) să folosească numai atacuri „lungi", cu aruncări executate aproape de limita celor 30 de secunde. Ce a urmat a fost o mare deceptie pentru antrenor, care și-a văzut elevii aruncînd la coș după două-trei pase, fără a avea cele mai bune poziții, fără a fi protejați, fără a fi asigurată recuperarea sub panou. Ca urmare au ratat, și puțin a lipsit ca studenții să-și adjudece victoria, tocmai datorită indisciplinei de joc a celor de la Steaua.

REAPAR VECHILE NĂRAVURI ?

Ne-a impresionat în mod neplăcut atitudinea unor jucători de la Dinamo în întîlnirea cu Universitatea Cluj, Gheorghe Novac l-a lovit intenționat (cu palma) pe Zdrenghea (arbitrii Petre Marin și Vasile Kadar au greșit că nu l-au eliminat pe Novac pentru un asemenea gest), iar inginerul Radu Diaconescu s-a adresat cu obrăznicie și vocabular suburban arbitrului Petre Marin: „Ce bă, asta a fost fault?". Trecînd peste faptul că faultul tehnic cu care a fost sancționat era al cincilea al jucătorului dinamovist (ceea ce a dus la eliminarea lui, la scăderea potențialului echipei și putea să determine înfrîngerea), ne întrebăm dacă nu cumva în formația campioană a țării au reapărut năravurile vechi de care cei din lumea baschetului își mai aduc probabil aminte. Cu cîțiva ani în urmă, gesturile necugetate ale acestor doi talentați sportivi erau puse pe seama tinereții (ceea ce nu era, totuși, o scuză). Dar acum, cînd Novac și Diaconescu au ani de experiență internațională, cînd rutina disputelor dificile trebuia să-i călească în mod pozitiv, cînd sînt titulari de bază ai lotului reprezentativ și, deci, exemple pentru cei mai tineri ? Nu vrem să facem un caz din abaterile lor în partida cu studenții clujeni, dar credem că este necesar să tragem, de la început un semnal de alarmă care să fie auzit de toți jucătorii, antrenorii și arbitrii. Indisciplina trebuie curmată cu hotărîre, pe toate căile și de către toți cei antrenați în organizarea și desfășurarea campionatelor republicane. Întrecerile următoare, din ce în ce mai decisive, vor solicita mult nervii jucătorilor, dar aceasta nu trebuie să provoace, sub nici o formă ieșiri nesportive.

D. STANCULESCU

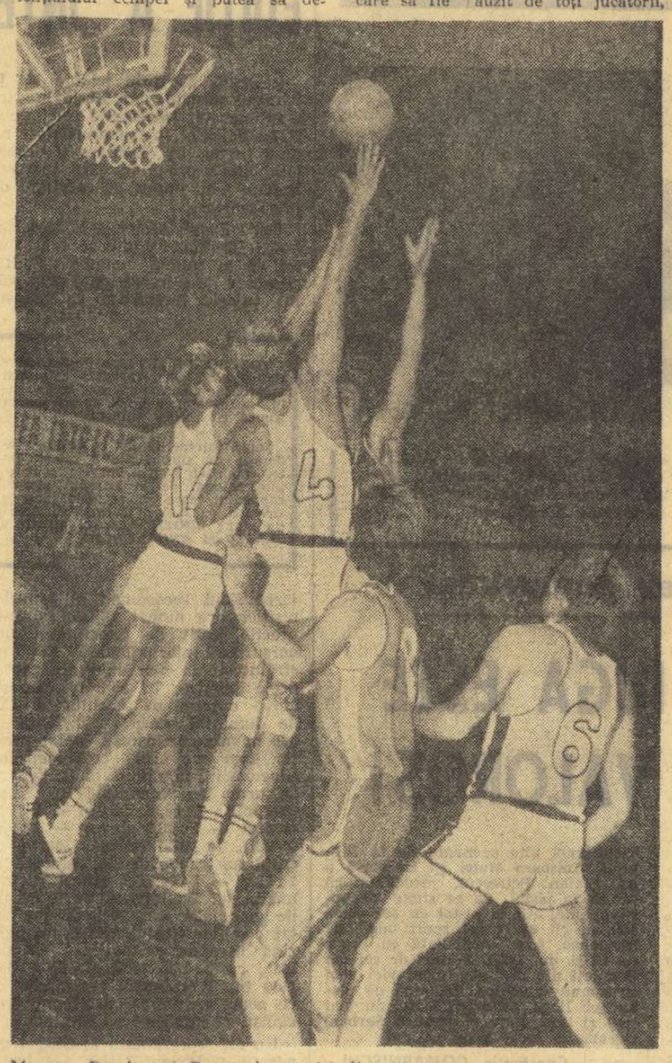

Moraru, Demian și Dragomirescu își dispută mingea, urmăriți de Haneș și Zdrenghea. Față din meciul Dinamo — „U" Cluj
Foto: Paul ROMOȘAN

ATLETISM

VOLUMUL ȘI INTENSITATEA ANTRENAMENTELOR

NU MAI CORESPUND CERINȚELOR MODERNE !"

- **CU CITEVA FLORI NU SE FACE PRIMĂVARĂ NICI LA... RAPID**
- **„GOLURI" MARI ÎN ECHIPA DIVIZIONARĂ • ORGANIZARE — DA !, DAR NU NUMAI PE HÎRTIE...**

Atletismul a încetat să mai fie un copil vitreg al clubului giuleștean. Mai mult chiar, secția adesea criticată în anii trecuți pentru infructuoasele încercări de a depăși limitele mediocrității, se îndreaptă ferm spre o primă afirmare.

La finele anului 1971, din activitatea celor aproximativ 130 de atleți (de toate categoriile) și a celor 5 antrenori (doar doi cu normă întreagă) am reținut 9 prezențe în lotul olimpic — **Cornelia Popescu** (argint la C.E.), **Valeria Bufanu** (locul VI la C.E.), **Gheorghe Cefan, Ion Rătoi, Valentin Jurcă, Virginia Ioan, Mihai Zaharia, Alexandrina Bădescu** și **Tudor Puiu** (primii 5 au luat startul și la „europenele" de la Helsinki) — și 7 titluri de campioni naționali la seniori. Iar echipa divizionară a ocupat locul IV, după Dinamo, C.A.U. și Steaua, principalele forțe atletice ale țării.

Raportînd aceste rezultate la nivelul general al atletismului românesc, tehnicienii clubului rapidist s-ar putea declara mulțumiți. Dar posibilitățile clubului rapidist sînt — în general — mult mai mari și pretențiile actualei dezvoltări a mișcării noastre sportive ne obligă să comparăm în permanență cifrele campionilor noștri cu cele mai bune rezultate ce se înregistrează astăzi pe plan internațional.

Cornelia Popescu, sau Valeria Bufanu (care nu mai au nevoie de prezentări speciale) sînt valori certe ale atletismului românesc. Și Gheorghe Cefan (cu acel 8:31.0 pe 3 000 m obstacole), Valentin Jurcă, Ion Rătoi, Mihai Zaharia sau Tudor Puiu au realizat unele cifre izolate, dar valoarea lor generală nu a ajuns încă la nivelul exigențelor internaționale, adică la acela reclamat de J.O. Au atins oare acești sportivi frunțași în activitatea internă (ca și ceilalți coechipieri) plafonul maxim al posibilităților ? La această întrebare, antrenorul coordonator Gheorghe Stănel ne-a răspuns fără ocolișuri.

„Avem la dispoziție condiții superioare față de anii trecuți. O bază atletică bine dotată (chiar dacă nu există un sector amenajat pentru săritura cu prăjina) și posibilități de a ne deplasa rapid în împrejurimile orașului, unde lucrăm adesea, mai ales în timpul iernii. Am ajuns însă la convingerea că volumul și intensitatea antrenamentelor nu mai corespund cerințelor moderne, și din acest punct de vedere va trebui să ne modificăm substanțial planurile de pregătire. În același timp însă, va trebui să pretindem și sportivilor un efort în plus. Altfel, munca noastră nu se va concretiza în rezultatele pe care le preconizăm" (mai, cei mai mulți atleți rapidiști nu și-au îndeplinit obiectivele propuse pentru 1971, unii ajungînd doar în apropierea lor).

Problema care se pune încă la această oră în mod acut în secția atletică a clubului Rapid vizează „schimbul de mîine". Dacă vom analiza numai evoluția team-ului feroviar în divizia națională din 1971 va fi suficient să depistăm cu ușurință „găurile" ce există în materie de aruncări (greutate bărbați, greutate, disc și suliță femei) și sărituri (înălțime — bărbați, prăjină, triplusalt). Situația devine și mai gravă, știind că pentru aceste probe producția feroviară (a se citi juniori de perspectivă) este în mod practic foarte slabă. De altfel — și nimeni nu contestă realitatea — în ultimii ani secția rapidistă și-a întărit rîndurile mai mult cu atleți crescuți în alte cluburi, și mult mai puțin cu elemente din propria pepinieră.

Această stare de fapt a dat de gîndit în ultima vreme și biroului de secție (Ion Lup, Mircea Simniceanu, Ion Mitarcă sînt cei mai activi), care a luat măsuri concrete pentru normalizatea lucrurilor. Cei 5 antrenori, Gh. Stănel, V. Samungi, I. Ginscă, Gh. Boghean și E. Ignat își vor împărți de acum înainte munca. Ei vor avea sarcini precise în instruirea copiilor, juniorilor și seniorilor. Așadar, un prim element de organizare a activității. În al doilea rînd, se preconizează că în 1972 să se acorde un mult mai mare interes concursurilor de selecție rezervate școlarilor din sector. **„Tratate cu superficialitate pînă acum — ne spunea Gh. Stănel, aceste competiții trebuie să capete o bază serioasă în preocupările noastre, să fie în permanență considerate ca cel mai bun mijloc de depistare a elementelor talentate. Pentru că, orice s-ar spune și această muncă intră în sarcinile oricărui tehnician".**

Cu cîteva flori sădite de alții și culese de activiștii clubului din Giulești, atletismul feroviar mai trăiește, încearcă să mai facă un pas-doi spre vîrful piramidei. Dar fără o activitate organizată, fără o continuă angrenare a întregului colectiv de antrenori în permanentă muncă de selecție și instruire specializată (pe probe) a tinerilor de perspectivă, dublată de un efort sporit în procesul de antrenament, rezultatele, în ansamblu, nu vor crește prea mult, și în nici un caz nu vor ajunge la nivelul actualelor pretenții pe care le avem de la clubul (de renume) RAPID.

— a. v. —

JUNIORII S-AU APROPIAT

(Urmare din pag. 1)

conducerea pînă în final. Surpriză, evident, dar se pare că apariția meteorică a tinerei atlete ieșene (17 ani) va fi urmată de alte performanțe de valoare.

Probă tehnică prin excelență, garduriile au relevat siguranța unui cuplu clujean: **Mariana Nedelcu — Anca Hoinărescu.** Doar la o zecime de cel de senioare (8,6 s), noul record al Marianei Nedelcu este susținut și de performanța Ancăi Hoinărescu — cîștigătoare neașteptată a probei de lungime — și de evoluția ascendentă a campioanei juniorelor mici, **Coculeana Bucătaru.**

Bucureștenii au dominat proba de înălțime (în primele patru locuri s-a intercalat doar ieșeanul Radu Gavrilaș), învingătorul, **Gergely Kiesid,** atingînd cu 2,06 m o cotă valorică promițătoare.

Proba fetelor a prilejuit o dispută calitativă, atestată de performanța Roxanei Vulescu (1,75 m — nou record național), superioară celei cu care Virginia Ioan a intrat în posesia titlului de senioare cu o săptămînă înainte.

Întrecerile din sala „23 August" au relevat o personalitate distinctă: **Radu Gavrilaș.** Rezultatele bune obținute la cele trei probe la care a participat, înălțime, lungime și 60 m garduri — la ultimele două terminînd învingător — confirmă nu atît recordul național de juniori la decatlon (realizat în 1971, printre cele mai valoroase din Europa), ci mai ales marile sale posibilități în această probă, care îl pot aduce la peste 7 500 puncte.

Singura probă care a distonat cu restul concursului a fost prăjina. Doar 5 concurenți în lupta cu ștacheta. De ce ? Pentru că — așa cum ni s-a spus — discipolii acestei probe (ca și federația de altfel) trebuie să lupte și împotriva lipsei de prăjini. Iată un singur exemplu: juniorul Marian Voicu, creditat în anul trecut cu 4,63 m, nu mai poate depăși acum 4 m, întrucît vechea prăjină i s-a rupt.

Ascendența Iașului (3 titluri) prezența de prim plan a Clujului (2 titluri și două locuri secunde), păstrarea tradiției Capitalei și a Liceului experimental de atletism din Cîmpulung Muscel (grăitoare această alăturare !) — au marcat reprezentarea diverselor centre ale atletismului junior.

Dar dincolo de orice statistică s-a relevat pe primul plan atmosfera caldă și tinerească de concurs, animată de prietenia dintre concurenți. I-am văzut pe Gavrilaș sărutîndu-l pe Kiesid, învingătorul său la înălțime, pe Anca Hoinărescu și Doina Cătineanu, „rivale", felicitîndu-se după fiecare săritură reușită la lungime. Pentru că recordul poate dispare, dar prietenia nu...

TENIS DE MASĂ

Prima ediție a universitarelor

SUB AUSPICII... CONTRADICTORII

Prima ediție a campionatelor universitare de tenis de masă s-a desfășurat sub auspicii... contradictorii: în timp ce grija organizatorilor (Ministerul Educației și Învățămîntului, federația de resort, Uniunea Asociațiilor Studențești din România) s-a concretizat prin excelente condiții de concurs (obținerea sălii Floreasca, program respectat cu rigurozitate și supravegheat de un corp de arbitri demn de un concurs internațional, premii onorante și stimulatoare) și unii jucători din loturile reprezentative **(Carmen Crișan, Eleonora Mihalca, Șerban Doboși, Gheorghe Theodor)** s-au străduit să-și onoreze participarea printr-o comportare spectaculoasă, alți studenți sportivi, ca și unele centre universitare, au subapreciat această competiție.

Reprezentanții Universității craiovene, ai Institutului ploieștean de petrol și ai Politehnicii timișorene au constituit un exemplu pozitiv prin ținuta lor sportivă, prin faptul că au venit la București cu echipe complete, aflate sub îndrumarea competentă a unor cadre didactice. La polul opus s-au situat Institutele pedagogice din Baia Mare și Suceava, Universitatea Cluj (!) care, trimițînd la acest concurs echipe incomplete, deși se înscriseseră inițial, n-au putut participa decît la probele individuale. Cu atît mai surprinzătoare este atitudinea catedrei de specialitate de la universitatea clujeană cu cît reprezentanții acesteia s-au numărat printre principalii protagoniști. Jucătoarea Maria Hoblea (Inst. ped. Baia Mare), odată ajunsă în concurs, a declarat că nu vrea să joace, întrucît nu are echipament... Oare pentru ce a venit în Capitală ? E adevărat că studenții sînt în vacanță, dar pentru turism există un birou specializat !

Prezența celor patru componenți ai loturilor reprezentative a constituit din start un handicap pentru ceilalți concurenți și care, pe parcursul competiției, s-a dovedit insurmontabil. Surprizele au putut fi numărate pe degetele unei singure mîini, acestea referindu-se, de fapt, la eșalonul doi al competitorilor. Putem include aici victoria studentei bucureștene **Cornelia Alexandrescu** asupra brașovencei H. Korodi, care a și determinat dobîndirea titlului de campioană universitară a echipei **Institutului Politehnic București.** De asemenea, clasarea **Robertei Toma** (A.S.E.) pe locul trei, în dauna studentei H. Korodi (Univ. Brașov). Cîștigătorii probelor de simplu, **Carmen Crișan** și **Șerban Doboși** au dominat cu autoritate turneul, prima nepierzînd nici un set, deși în finala disputată cu Eleonora Mihalca a cîștigat la limită, iar campionul țării cedîndu-i în finală lui Gheorghe Theodor un set.

P. SI.

ETAPA A II-a A DIVIZIEI NAȚIONALE

Etapa a doua a campionatului național de tenis de masă a programat simbătă și duminică 9 meciuri, în Capitală și în țară. „Capul de afiș" al etapei l-a constituit partida masculină dintre formațiile bucureștene Progresul și Voința. Jucătorii din str. Dr. Staicovici porneau favoriți din start, datorită faptului că alături de S. Luchian, V. Șindeanu, C. Cauri a evoluat și maestra emerită a sportului Maria Alexandru. Surprinzător, victoria a revenit formației Voința, cu scorul de 10—7. Iată autorii victoriei: Bodea 3 v, Stamatescu 3 v, Panaitescu 2 v, Podgoreanu 1 v, plus Stamatescu și Panaitescu în partida de dublu pentru Voința, respectiv, M. Alexandrescu 3 v, Luchian 2 v, Șindeanu 2 v.

Locomotiva București — Voința Cluj 12—5. Meci la discreția bucureștenilor. Punctele victoriei au fost realizate de: Gheorghiu 4 v, Dănielis 3 v, Păuna 3 v, Tudor 1 v, plus în partida de dublu Dănielis — Păuna, respectiv Cobîrzan 3 v, Suciu 1 v, Horbath 1 v.

Voința București — Voința Cluj 13 — 4. Autorii victoriei: Bodea 3 v, Stamatescu 3 v, Panaitescu 3 v, Podgoreanu 3 v și în partida de dublu Stamatescu, Panaitescu pentru Voința București, respectiv, Cobîrzan 3 și Indolean 1 v.

FEMININ. Puțin a lipsit să asistăm la o surpriză de proporții în partida dintre Politehnica București și Voința București. Scorul de 5—4 reflectă elocvent dîrzenia cu care au evoluat jucătoarele de la Voința. Un cuvînt greu și-a spus proaspăta campioană universitară, Carmen Crișan, care a cîștigat toate cele trei partide. Au mai cîștigat N. Spiridon și R. Toma cîte o victorie, respectiv M. Lunțeanu 2 v, C. Căpățînă și M. Stoian 1 v. **PROGRESUL BUCUREȘTI — VOINȚA BUCUREȘTI** 7—2. M. Alexandru 3 v, M. Baciu 2 v și D. Zaharia 2 v pentru Progresul, respectiv, M. Lunțeanu 2 v pentru Voința. **SPARTAC I BUCUREȘTI — SPARTAC II BUCUREȘTI** 8—1. L. Ilie 3 v, E. Condicaru 3 v, S. Coman 2 v pentru învingătoare și L. Stoia 1 v pentru învinse.

Florin SANDI
Aurel PĂPĂDIE

TG. MUREȘ, (prin telefon). COMERTUL TG. MUREȘ — VOINȚA ARAD 8—9. Cele mai disputate meciuri au fost: Naftali (C) — Trupei (V) 1—2, Singiorzan (C) — Simin (V) 1—2, Naftali (C) — Covaci (V) 2—1, Valics (C) — Simin (V) 2—1.

S. ALBU-coresp.

CLUJ (prin telefon). La Cluj au avut loc două partide în cea de a doua etapă a campionatului. La masculin, **C.S.M. Cluj** a învins **Voința Brașov** cu 12—5, iar la feminin **C.S.M. Cluj — Rapid Brașov** 5—4.

P. RADVANI-coresp.

SĂRBĂTOARE LA ȘCOALA SPORTIVĂ Nr. 1

Pe mulți dintre profesorii Școlii sportive nr. 1 din București îi cunoaștem. I-am întîlnit în săli și pe terenurile de sport în zeci și zeci de ocazii. Niciodată însă nu i-am găsit strînși cu toții la un loc (și sînt nu mai puțini de 41), îmbrăcați în haine de... gală și, mai ales, atît de emoționați cum ni s-a întîmplat să-i vedem în urmă cu cîteva zile.

La sediul școlii din Calea Victoriei a avut loc o festivitate, să recunoaștem, mai puțin obișnuită. În prezența profesorului dr. Leon Teodorescu, rectorul Institutului pentru educație fizică și sport, a profesoarei Eugenia Țicaliuc, inspectoare pentru educație fizică în Inspectoratul școlar al municipiului București și a profesorului universitar Nicolae Murafa, au fost sărbătoriți pentru zece ani de rodnică și neîntreruptă activitate în cadrul școlii, opt dintre profesorii și sălariații acestei instituții.

În cuvîntul de prezentare a celor sărbătoriți, directorul școlii, prof. Valentin Dăscălescu, adresîndu-se oaspeților a spus printre altele: **„Informăm pe foștii noștri profesori că, la locul unde ne desfășurăm activitatea, conducem pregătirea a peste 2 000 de elevi și-i asigurăm pe oaspeți că sîntem oameni care ne cinstim profesia. Dovadă sînt rezultatele obținute de către copiii de care ne ocupăm"...** În continuare au fost înmînate distincții celor sărbătoriți: **Alexandru Baras, Iulian Caliman** — maestru al sportului, **Tudor Manolache, Elena Dediu** (contabil), **Pavel Brașoveanu** — antrenor al lotului național de volei, **Gheorghe Riffelt** — maestru al sportului, **Ion Lovinescu** — antrenor al lotului național de talere, **Paul Neculcea** (marangoz).

Toți profesorii cărora li s-au înmînat distincții sînt cadre cu înaltă calificare profesională, apreciați nu numai de către colegii lor dar, mai ales, de către elevii pe care-i pregătesc. Tuturor le adresăm la rîndu-ne felicitări și cît mai strălucite succese.

— G. Șt. —

Prof. dr. Leon Teodorescu, rector al I.E.F.S., înmînează directorului Școlii sportive nr. 1, Valentin Dăscălescu, fanionul institutului. Moment de la ședința festivă ocazionată de sărbătorirea profesorilor Școlii sportive
Foto: S. BAKCSI

prim plan

WILLIAM SCHREIBER

S-a născut la 10 februarie 1942 la Reșița. Cariera sportivă și-a început-o la Clubul sportiv muncitoresc, practicînd atletismul, săritura în înălțime și aruncarea suliței — probe la care a deținut titlul de campion regional de juniori II. În același timp făcea și volei cu instructorul Axente Popovici. Pînă la urmă, voleiul a triumfat. Prima legitimare — la C.S.M. Reșița, echipă în campionatul regional. După absolvirea școlii profesionale, în 1961 este transferat la Dinamo, unde se află și în prezent. A fost promovat în lotul național în 1963, an în care echipa României a cucerit titlul de campioană europeană. Căpitan al echipei naționale, Schreiber a avut în toamna trecută satisfacția de a urca din nou pe podium pentru a primi medalia de bronz a „europenelor" din Italia. Actualmente este student în anul IV la I.E.F.S (cursuri fără frecvență).

Considerat unul dintre cei mai completi jucători de volei din ultimii ani, căpitanul echipei noastre naționale este cunoscut și apreciat de toată lumea pentru calitățile sale atletice deosebite, pentru perfecțiunea execuțiilor și varietatea procedeelor pe care le utilizează în joc, pentru dăruirea cu care se dedică pregătirii. Atletismul, practicat în faza începătoare a carierei sale sportive — recunoaște el — i-a fost de un real folos. Într-adevăr, puțini sînt voleibaliștii cu resurse fizice atît de bogate, cu calități tehnice atît de multiple, dobîndite în urma unei serioase și minuțioase pregătiri ca Schreiber.

Participant la marile competiții ale deceniului trecut, Schreiber și-a adus o importantă contribuție la succesele echipei reprezentative și ale clubului Dinamo.

Acum, la 30 de ani, căpitanul echipei de volei a României rămîne un pion de bază al acesteia, un exemplu pentru toți tinerii care năzuiesc să atingă culmile marii performanțe. Acum Willy așteaptă o mare împlinire care să-i încununeze cariera: una dintre medaliile olimpice la München.

VOLEI

După turneul de la Brașov

CU MIZĂ ȘI FĂRĂ... SPECTACOL

Echipele masculine ale primei divizii au fost puse, timp de patru zile (cu prilejul reuniunilor de la Brașov, contînd pentru returul campionatului), în fața unei noi formule competiționale: sistemul turneu, care a constituit un adevărat test pentru majoritatea jucătorilor, neobișnuiți cu jocurile zilnice. Totuși, grație pregătirii specifice efectuate în ajun, acest test a fost trecut de toate divizionarele A, care au avut evoluții ascendente pe parcursul celor patru zile de întreceri. Sistemul turneu — dictat acum de împrejurări — ni se pare deci mai indicat, atît pentru faptul că este de natură să contribuie la o pregătire superioară a tuturor jucătorilor cît și (mai ales) pentru că toate competițiile voleibalistice internaționale se dispută după această formulă.

Deși au mai rămas de disputat încă șapte etape (în două turnee), competiția de la Brașov a mai simplificat puțin lucrurile, mai ales în partea a doua a clasamentului. În urma rezultatelor înregistrate, cîteva echipe aflate în zona retrogradării („U" Cluj, Tractorul) sau în vecinătatea ei (Politehnica Galați, Progresul) și-au asigurat rămînerea în divizie. În timp ce Unirea Tricolor Brăila, lipsită de aportul căpitanului-antrenor **Traian Brandenburg,** a rămas fără speranțe. Numai o minune o poate salva. Pentru evitarea celuilalt loc pentru divizia B au rămas în luptă acum doar Politehnica Timișoara, Universitatea Craiova și, poate, Viitorul Bacău.

Dincolo de rațiunile statistice, turneul de la Brașov a scos în evidență cîteva aspecte demne de semnalat. În primul rînd, faptul că lidera clasamentului, Dinamo București, se ridică evident, ca valoare, deasupra celorlalte echipe. Chiar fără Udișteanu, dinamoviștii au arătat o forță de joc irezistibilă pentru orice adversar. Alături de experimentații **Schreiber, Tîrlici** și **Vraniță,** trio-ul tinerilor componenți ai echipei naționale: **Oros—Dumănoiu—Codoi** formează un sextet admirabil, imposibil de depășit.

Cu toate că dispune de ființa jucători de clasă, actuala campioană, Steaua, nu mai are țăria obișnuită și ne face impresia că se retrage discret în plutonul din spatele liderului detașat.

În schimb profesorul gălățean Florin Balaiș, a relansat pe Politehnica în lupta pentru locurile fruntașe. După un tur incolor, peste care și-a pus amprenta plecarea din Galați a lui Udișteanu, antrenorul Politehnicii a pus echipa la punct, izbutind să o facă din nou redutabilă. Cea mai semnificativă titularizare ni se pare aceea a lui **Bologa,** care s-a remarcat în mod deosebit la acest turneu fructuos pentru gălățeni (numai

Clujeanul I. Binda a fost unul dintre cei mai eficace trăgători în turneul de la Brașov. Deși masiv, el s-a dovedit și un bun apărător, după cum arată și imaginea alăturată

POPICE

Etapa a III-a a returului campionatului divizionar

CU O SINGURĂ EXCEPȚIE, LIDERELE AU ACUMULAT PUNCTE

Fără capete de afiș, etapa a III-a a campionatului divizionar de popice a furnizat, totuși, o serie de partide interesante, atît ca evoluție a scorului, cît și ca întrecere directă între jucătoarele și jucătorii diferitelor echipe. Iată amănunte de la principalele întîlniri:

FEMININ

GLORIA BUCUREȘTI — METROM BRAȘOV 2 364—2 250. Întîlnirea se anunța foarte disputată, dat fiind faptul că formația gazdă (locul IV) urma să primească replica primei clasate în seria Sud. Previziunile au fost confirmate. Dovedind o bună precizie în lansarea bilelor (medie — 394 p.d.), popicarele de la Gloria au învins meritat pe fruntașa clasamentului, la o diferență de 114 p.d. S-au remarcat: Florica Negulțoiu 438 p.d., Ana Petrescu 422 p.d. și Tinca Balaban 399 p.d de la Gloria, Margareta Rotter — 407 p.d., Livia Răsteman — 380 p.d. și Eva Gali — 379 p.d. de la Metrom.

Octavian Guțu

VOINȚA BUCUREȘTI — CONSTRUCTORUL BUCUREȘTI 2 503—2 328. Cu toate că s-au întrecut „sexteturi" între care există diferențe de valoare, partida a avut unele puncte de atracție. Astfel, patru din cele șase jucătoare ale învingătoarelor au acționat cu o siguranță de... metronom, obținînd rezultate peste 420 p.d. Protagonistă a fost — din nou — Valeria Dumitrescu, sufletul formației gazdă, care a doborît din 100 bile mixte 459 de popice. Apoi, în echipa oaspetelor au evoluat jucătoare foarte tinere, dintre care Marcela Ciriova notată cu 416 p.d., se anunță că o autentică speranță. În general, a fost un meci agreabil, pe alocuri echilibrat, în care s-au mai evidențiat: Cornelia Grecescu — 439, Cornelia Petrișcă — 422, Constanța Marincea — 421 (Voința) și, respectiv, Vasilica Mardin — 406.

Tr. I.

LAROMET BUCUREȘTI — CETATEA GIURGIU 2 549—2 230. Pe o arenă care solicită din plin tehnica și pregătirea fizică giurgiuvencele au făcut cu greu față adversarelor, doar două dintre ele realizînd punctaje ce merită a fi menționate: Elena Predeanu — 409 și Florica Tudor — 382. Mult mai sigure gazdele au reușit să se detașeze în clasamentul, datorită, în special, jucătoarelor Elisabeta Gali — 406, Andrei Stela — 404 și Elena Trandafir — 402.

D. N.

VOINȚA PLOIEȘTI — RAPID BUCUREȘTI 2 207 — 2 185. Partidă de mare luptă în care victoria s-a conturat abia în ultimul schimb, cînd diferența de 8 „bețe" cu care conduceau rapidistele a fost recuperată și depășită de jucătoarea Valeria Popescu. Principalele realizatoare: Polixenia Gavrilă — 380 și Dorina Lixandru — 378 de la Voința, respectiv Vasilica Pînjea — 380 și Elena Cernat — 383.

A. Vlăsceanu, coresp.

VOINȚA TG. MUREȘ — VOINȚA CRAIOVA 2 423 — 2 336. Campioanele — care conduc în seria Nord — au învins destul de greu o echipă fără prea multe pretenții. Cele mai bune rezultate au fost obținute de Margareta Szemany — 424, Elisabeta Szilagyi — 411, Erika Szasz — 403 de la mureșence și Maria Floricel — 465 de la craiovence.

I. Păuș, coresp.

MASCULIN

CONSTRUCTORUL GALAȚI — RAFINĂRIA TELEAJEN 4 924 — 4 747. Cum era de așteptat, au învins gălățenii — liderii seriei Sud, dar rezultatele au fost în general slabe. Cele mai multe popice au fost doborîte de I. Bălaș — 891 și I. Tismănaru — 843, ambii de la Constructorul. Oaspeții nu au reușit să treacă.

T. Sirlopol, coresp.

VOINȚA BUCUREȘTI — GLORIA BUCUREȘTI 5 364—5 088. Popicarii de la Voința au avut o sarcină relativ ușoară în partida cu cei de la Gloria, datorită faptului că, exceptînd pe Gh. Dumitrescu (917 p.d.), ceilalți jucători metalurgiști au evoluat sub așteptări și, în consecință, au fost notați cu rezultate între 806 și 843 p.d.

Cea mai bună performanță a reuniunii a fost înregistrată de A. Grecescu (Voința), cu 924 p.d., alături de care ceilalți componenți ai echipei gazdă (I. Blăgăilă — 903, Gh. Leculescu — 883, C. Voicu — 886, N. Moldovenanu — 880 și I. Păgădeanu — 876) au dovedit o formă bună, obținînd victoria cu o diferență de 276 p.d.

N. Dumitru

VOINȚA TG. MUREȘ — OLIMPIA REȘIȚA 5 048—4 802. Meci cîștigat cu autoritate de liderul seriei Nord. Au evoluat bine I. Szasz — 936 p.d. (nou record al arenei) și Al. Seres — 885 p.d. de la Voința și un singur jucător de la Olimpia, D. Kridor — 852 p.d.

I. Păuș, coresp.

CONSTRUCTORUL BUCUREȘTI — RULMENTUL BRAȘOV 5 574—5 485. Cele două combatante au luptat cu multă ambiție, echilibrul constituind principala caracteristică a acestei partide. Cu excepția primei perechi, echipa gazdă a condus în permanență, realizînd în final o diferență de 89 p.d. I. Dumitru — 992 p.d. și M. Manole — 959 p.d., de la Constructorul. L. Kiss — 962 p.d. și L. Kovacs — 943 p.d. de la Rulmentul au fost autorii celor mai bune rezultate.

O. Rösner